

ODVJETNIČKO DRUŠTVO
JELIČIĆ & PARTNERI d.o.o.
Split, Kliška 29
OIB: 34488487135, MBS: 060445124
Tel: 021/315-806, 021/315-807

e-mail: odvjetnik.jelicic@gmail.com; bosnic.marina@gmail.com

Split, 18. lipnja 2025.g.
Broj spisa: 9524

TRGOVAČKOM SUDU U SPLITU

P-707/2018

za

VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Tužitelj: SLAVKO GOTOVAC, Rušnac 3, Kaštel Lukšić, OIB: 51981991511, zastupan po punomoćnicima Miji Jeličiću i Marini Bosnić, odvjetnicima u Odvjetničkom društvu JELIČIĆ & PARTNERI d.o.o. Split

Tuženici: 1/ Stečajna masa iza ITS d.o.o. za ugostiteljstvo i turizam u stečaju, Split, Šime Ljubića 7, OIB: 67393235251, zastupana po stečajnoj upraviteljici Meri Šitić
2/ GRAD SPLIT, Obala kneza Branimira 17, Split, OIB: 78755598868

PRIJEDLOG TUŽITELJA

za dopuštenje revizije protiv
Presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske
posl.br. PŽ-1140/2025-3 od 15. travnja 2025.g.

*„Ponovljena pogreška više nije greška, to je onda odluka“ ili
„Omaška neće postati pogreškom ako je ne odbijemo ispraviti.“*

Tužitelj smatra da je bez ikakvog razumljivog razloga i bez ikakve osnove, teškim kršenjem procesnog i materijalnog prava, sud drugog stupnja odbio njegov tužbeni zahtjev, s tim što sud drugog stupnja tvrdi da je osnova za to povreda materijalnog prava pred sudom prvog stupnja, a sam u razlozima iznosi procesne razloge, pri čemu praktično tužitelju priznaje pravo, ali mu ga uskraćuje zbog onih razloga koji nisu ostvareni.

1/ Temeljem odredbe čl. 382. st.1. i 2. i čl. 388. st. 1. ZPP-a, tužitelj u zakonskom roku podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl.br. PŽ-1140/2025-3 od 15. travnja 2025.g. koja mu je uručena dana 21. svibnja 2025.g.

Ovaj prijedlog tužitelj prvenstveno temelji na odredbi **čl. 385.a. st. 2. ZPP-a** jer je evidentno da je ponovno, i nakon što je Vrhovni sud RH rješenjem Rev-411/2024-2 od 14. siječnja 2025.g. ukinuo presudu Visokog trgovačkog suda RH broj Pž-2171/2021-5 od 29. studenog 2022.g., u ponovljenom drugostupanjskom postupku, pred djelomično izmijenjenim vijećem, sud drugog stupnja **osobito teškim povredama odredaba parničnog postupka i pogrešnom primjenom materijalnog prava povrijedio temeljna ljudska prava tužitelja zaštićena čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, odnosno čl. 29. st. 1. Ustava RH - jamstvo pravičnog i poštenog suđenja, te čl. 1. st. 1. Protokola br. 1. uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, odnosno čl. 48. st. 1. Ustava RH – jamstvo nepovredivosti vlasništva.**

U ovom je predmetu sud prvog stupnja presudom 12 P-707/2018-38 od 24. ožujka 2021.g. usvojio deklaratorni tužbeni zahtjev na utvrđenje da je tražbina koja je bila predmet ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007.g., u pravnom poslu kojeg su zaključili tužitelj s jedne strane kao primatelj ustupa potraživanja i prednik tuženika pod 1/, društvo ITS d.o.o. Split kao ustupatelj udjela, koju je tuženik pod 1/ imao prema tuženiku pod 2/ Gradu Splitu i dr. temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g. u trenutku sklapanja spomenutog ugovora u cijelosti prešla na tužitelja Slavka Gotovca budući da je u postupku utvrđeno da su tuženici osporavali prijenos te tražbine. Prvostupanjski sud je za svoja stajališta dao uvjerljive, provjerljive, dostatne i razumljive razloge.

Povodom žalbi tuženika pod 1/ i 2/, zbog žalbenih razloga koje tuženici nisu ni isticali, u prekoračenju svojih ovlasti i proturječno činjenicama i mjerodavnom pravu sud drugog stupnja je donio presudu broj 3 Pž-2171/2021-5 od 29. studenog 2022.g. kojom je usvojio žalbe tuženika i preinačio prvostupanjsku presudu, te odbio tužbeni zahtjev, a tužitelja obvezao na plaćanje troškova postupka.

Tužitelj je podnio prijedlog za dopuštenje revizije protiv prethodno citirane drugostupanjske odluke, a Vrhovni sud RH je svojim rješenjem Revd-1240/2023-2 od 5. rujna 2023.g., ispravljenim rješenjem od 14. ožujka 2024.g. dopustio tužitelju podnošenje revizije u odnosu na povredu temeljnog ljudskog prava na pravično suđenje i u njemu sadržana prava na obrazloženu odluku drugostupanjskog suda o bitnim povredama odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. u vezi s primjenom odredbe čl. 373.a. ZPP-a.

Vrhovni sud RH je rješenjem Rev-411/2024-2 od 14. siječnja 2025.g. usvojio reviziju i ukinuo presudu Visokog trgovačkog suda RH broj Pž-2171/2021-5 od 29. studenog 2022.g. te je predmet vraćen drugostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Obzirom na činjenicu da je tužitelj u tijeku revizijskog postupka isticao povredu temeljnog ljudskog prava na pravično suđenje, što je utvrđeno i pred revizijskim sudom u predmetu Revd-1240/2023 i Rev-411/2024 kao činjenica, dodatnu sumnju u izostanak nepristranosti, a time i ponovnu povredu ovog jamstva pobudile su radnje u postupku naplate i raspodjele diobe stečajne mase. Naime, u izvješćima stečajne upraviteljice nisu prikazane potpune i realne činjenice vezane za ovaj predmet, a rješenjem Trgovačkog suda u Splitu broj St-596/2017-98 od 13. travnja 2025.g. prihvaćen je prigovor tužitelja kao izlučnog vjerovnika te je odlučeno da nema uvjeta za diobu, s posebnim osvrtom na očitovanje stečajne upraviteljice putem iskazane punomoćnice, u kojem se prejudicira sudska presuda pred Visokim trgovačkim sudom RH u ovom predmetu, pa se ponovno ističe prigovor da pred drugostupanjskim sudom tužitelj nije imao pravično suđenje.

2/ Za razliku od drugostupanjske odluke od 29. studenog 2022.g. u kojoj je drugostupanjski sud tvrdio da je u prvostupanjskoj presudi počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a te je protivno odredbi čl. 8., čl. 221. st. 1., 2., 3. i 4. i čl. 221.a. ZPP-a, pribjegao izokretanju činjenica i preocjenjivanju ispravno valoriziranih dokaza, čime je **arbitrarno i proturječno** nespornim činjenicama uz drastične povrede procesnog prava povrijedio zakon na štetu tužitelja, **sada u osporenoj odluci ispravnima prihvaća sva utvrđenja prvostupanjskog suda, ali umjesto ranijih procesno-pravnih razloga sada tvrdi da presuda nije zakonita jer da je pri donošenju presude prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo (?!).** (točka 13. obrazloženja).

Niti u jednom dijelu obrazloženja osporene odluke **nema ni naznake o tome koju normu materijalnog prava bi prekršio sud prvog stupnja, odnosno koje je to materijalno pravo u prvostupanjskoj presudi povrijeđeno.**

Ovdje imamo jednu arbitrarnu tvrdnju, za koju nema ni pokušaja obrazlaganja ili davanja logičkih, uvjerljivih, razumljivih ili provjerljivih razloga. Štoviše, priznajući sve činjenice koje je utvrdio sud prvog stupnja istinitim i ispravnim (točka 15. obrazloženja), priznajući činjenicu i prihvaćajući ocjenu prvostupanjskog suda da se u konkretnom slučaju radi o cesiji umjesto ispunjenja odnosno zauzimajući stajalište da je sklapanjem predmetnog ugovora o ustupu potraživanja tražbina koju je tuženik pod 1/ imao prema tuženiku pod 2/ i Hrvatskom narodnom kazalištu u iznosu od 168.714,56 EUR s pripadajućim kamatama ova tražbina s tuženika pod 1/ prešla na tužitelja, **i drugostupanjski sud je praktično priznao osnovu istaknutog zahtjeva,** (točka 19. obrazloženja) pa je doista čudno i nerazumljivo kako na temelju ovih činjenica i pravnih stajališta sud drugog stupnja može zaključiti da tužbeni zahtjev nije osnovan. Ovdje imamo takvu proturječnost iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a u drugostupanjskoj odluci da ona sama po sebi predstavlja osnovu za zaključak izostanka pravičnog suđenja i povrede načela zakonitosti te prava vlasništva u širem smislu.

Ono što je u obrazloženju navedeno, što se tiče osnove ukidanja, a radi se o arbitrarnoj i pogrešnoj tvrdnji da je prvostupanjski sud povrijedio nedefinirano materijalno pravo, očituje se u točkama 23., 24., 25. i 26. obrazloženja, odnosno na osmoj i početku devete stranice obrazloženja.

U točki 23. obrazloženja drugostupanjski sud iznosi nespornu činjenicu da za vrijeme trajanja parnice između tuženika, tužitelj kao ni tuženik pod 2/ nisu obavijestili sud o činjenici sklapanja ugovora o ustupu potraživanja. Međutim, nejasno je zbog čega je ta činjenica bitna i kako ona utječe na prava stranaka u ovoj parnici. Budući da je ovo pitanje već raspravljeno, sama činjenica iznošenja ove konstatacije ukazuje na potrebu stvaranja prividnih razloga za odbijanje tužbenog zahtjeva, pa je očito zbog toga i izostalo obrazloženje zbog čega se ova činjenica uopće iznosi.

U točki 24. obrazloženja drugostupanjski sud navodi:

„24. U navedenoj procesnoj situaciji (?!), prema ocjeni ovog suda, sukladno odredbi čl. 195. ZPP-a nije bilo zapreke da se parnica među istim strankama dovrši, ali je tužitelj svoje procesnopravno ovlaštenje bio dužan (?!) uskladiti s novonastalom materijalnopravnom situacijom, što tužitelj u tom postupku nesporno nije učinio. Zbog toga je parnica koja se vodila pred Općinskim sudom u Splitu pod poslovnim brojem Pi-709/13 u konačnici i okončana u odnosu na stečajnu masu ITS d.o.o. u stečaju. Upravo iz tog razloga, tužitelj Slavko Gotovac ne raspolaže ovršnom ispravom na temelju koje bi mogao naplatiti tražbinu,

koja mu je prenesena Ugovorom o ustupu potraživanja, što je pokušao sanirati pokretanjem ove parnice.“

Podnositelj prijedloga postavlja pitanje iz koje to procesnopravne (*obzirom da se govori o procesno-pravnoj situaciji*) ili iz koje to materijalnopravne odredbe mjerodavnog zakona proizlazi **dužnost** po kojoj bi primatelj ustupa bio dužan stupiti u parnicu ili obavijestiti dužnike o stjecanju tražbine temeljem konkretnog pravnog posla?

Dakle, drugostupanjski sud tvrdi da je Slavko Gotovac bio dužan stupiti u parnicu umjesto ITS d.o.o., a istodobno tvrdi da je ITS d.o.o. opravdano vodio i dovršio parnicu za tražbinu koja je bila predmetom prijenosa. Prije svega, za subjektivnu preinaku je nužan pristanak tuženika, pa je neizvjesno bi li tuženici pristali na subjektivnu preinaku. Iz toga proizlazi da tužitelj to, za razliku od krivog stava suda drugog stupnja, nije bio dužan napraviti, a pitanje je je li to uopće bilo moguće obzirom na prava tuženika.

Dužnost obavješćavanja o cesiji tražbine ima učinka jedino nakon ispunjenja, jer ako je dužnik obvezu ispunio ranijem vjerovniku, a prethodno nije obavješćen o ustupu te tražbine, onda se smatra da je svoju obvezu ispunio. U protivnom, ako je obavješćen o ustupu tražbine, a obvezu izvrši ranijem vjerovniku, onda odgovara i novom vjerovniku.

U ovakvoj situaciji, praktično, a to je sud drugog stupnja i naveo, zbog odbijanja tuženika da ispune svoju obvezu prema tužitelju, drugostupanjski sud uskraćuje pravo tužitelju na pristup sudu te odbijaju deklaratorni tužbeni zahtjev kojim se traži utvrđenje konkretnog prava.

Ovakav stav bi se mogao eventualno i razumjeti u slučaju da je tužitelj postavio kondemnatorni zahtjev, što ovdje definitivno nije slučaj. Da stvar bude gora, sud drugog stupnja upućuje na odredbu čl. 195. ZPP-a i priznaje pravo stranci koja je otuđila stvar ili pravo oko koje teče parnica, da parnicu među istim strankama dovrši, a ta odredba propisuje i pravo stranke koja je pribavila stvar ili pravo stupiti u parnicu uz pristanak obje stranke, što se ovdje nije dogodilo. Pritom kao razlog odbijanja tužbenog zahtjeva sud drugog stupnja nalazi povredu materijalnog prava, a ovo nije materijalnopravna norma, s jedne strane, a s druge strane ova norma ne propisuje obvezu nego pravo i mogućnost stjecatelja na stupanje u parnicu.

Sada dolazimo do nevjerojatne gramatičke i suštinske nelogičnosti, a bolje rečeno do **izokretanja sadržaja tužbe i tužbenog zahtjeva** kao i dokaza u postupku, jer u točki 25. obrazloženja drugostupanjski sud praktično tvrdi da u vrijeme sklapanja ugovora o cesiji od 5. rujna 2007.g. tražbina koju je Slavko Gotovac stekao od društva ITS d.o.o. nije utemeljena na pravomoćnoj i ovršnoj presudi Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g., već da se temeljila na izvršenim ulaganjima u zakupljeni poslovni prostor.

Kada se pogleda sadržaj tužbe i tužbeni zahtjev, onda je nesporno da je predmet tužbe deklaratorni zahtjev na utvrđenje da je na temelju ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007.g. potraživanje koje je tuženik pod 1/ imao prema tuženiku pod 2/, koje je tuženik pod 1/ osporavao, a koje je u parnici potvrđeno kao konzistentno i koje predstavlja obvezu tuženika pod 2/ i dr. prema tuženiku pod 1/ iz osnove koja je bila temelj spomenute parnice, prešlo na tužitelja Slavka Gotovca.

Dakle, ono što drugostupanjski sud tvrdi da je predmet utvrđenja nije predmet utvrđenja nego se radi o izokretanju činjenica.

Iznoseći tvrdnju da bi na ovakav zahtjev tužitelj eventualno imao pravo da je ugovor o cesiji sklopljen nakon donošenja pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu posl.br. Pi-709/13, drugostupanjski sud iznosi stav da se tražbina ne može prenijeti na drugoga ako je predmet sudskog postupka, ili još gore da se tražbina koja pravomoćno nije utvrđena u parnici ne može prenijeti na drugoga, a slijedom toga da se ni buduće tražbine ne mogu prenositi, što je nerazumljivo i neutemeljeno.

Sud drugog stupnja u točki 25. navodi:

„Dakle, iz navedenog slijedi kako je tužitelj eventualno mogao tražiti utvrđenje da je tražbina u iznosu od 168.714,56 EUR s pripadajućim kamatama na temelju ugovora o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007.g. prešla na njega kao cesionara, međutim, prihvatanju tužbenog zahtjeva kako ga je postavio tužitelj nije bilo mjesta upravo iz naprijed navedenih razloga.“

Kad bi ova prethodno citirana tvrdnja bila točna, onda je ona proturječna tvrdnji iz točke 13. obrazloženja gdje sud drugog stupnja tvrdi da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo jer iz ovoga proizlazi da je tužbeni zahtjev odbijen iz procesnopравnih razloga.

Drugo, upravo ono što sud drugog stupnja tvrdi da tužitelj ima pravo, a sadržano je u prethodnom citatu točke 25. obrazloženja, tužitelj tužbenim zahtjevom i traži jer je upravo tražio utvrđenje da je tražbina koja je presuđena u predmetu Pi-709/13 presudom od 7. lipnja 2016.g., koja je nastala temeljem osnove ulaganja u prostor tuženika, trenutkom sklapanja ugovora prešla na tužitelja, s jedinom razlikom što tužitelj nije označio novčani iznos, odnosno visinu te tražbine, ali je ta tražbina određiva i iznosi upravo onoliko koliko je citiranom presudom presuđeno.

Ovakav arbitraran pristup i pretjerano formaliziranje koje nema temelja ni u jednoj normi pozitivnog prava ukazuje na izostanak poštenog suđenja i na postupanje protivno mjerodavnom pravu na tužiteljevu štetu.

Ovakva gruba odstupanja od mjerodavnog prava i nakon reakcije Vrhovnog suda RH, zahtijevaju propitivanje prava i mogućnosti Vrhovnog suda RH, pozivom na temeljna načela procesnog i materijalnog prava i svrhu suđenja, da već povodom prijedloga za dopuštenje revizije raspravi stvar i meritorno odluči kao da je revizija podnesena. Ako je ovo previše slobodna interpretacija procesnih ovlasti Vrhovnog suda RH u postupku dopuštenja revizije, onda su ovakvi slučajevi zasigurno razlog za inicijativu za izmjene i dopune ZPP-a u tom smislu.

3/ Tužitelj smatra da, pored istaknutih razloga iz čl. 385.a. st. 2. ZPP-a, postoji i pravni temelj za dopuštenje revizije u odredbi čl. 385.a. st. 1., podstavak 1. ZPP-a, u dijelu koji se odnosi na ocjenu dokaza, iskazane proturječnosti u osporenoj odluci u odnosu na dokaze na koje se sam sud drugog stupnja poziva i nedostatke obrazloženja jer drugostupanjska odluka odstupa od prakse Vrhovnog suda RH i od prakse drugih drugostupanjskih sudova u odlukama koje se tiču načina ocjene dokaza i sadržaja obrazloženja valjane sudske odluke.

Jednako tako postoji pravni temelj za dopuštenje revizije i u odredbi čl. 385.a. st. 1. podstavak 2. ZPP-a jer je riječ o pravnom pitanju o kojem nema prakse Vrhovnog suda RH, obzirom na činjenicu da se ovakvo grubo oduzimanje vlasničkih prava nije javljalo u praksi.

Osporenom drugostupanjskom odlukom, odnosno odlukom protiv koje se traži dopuštenje revizije, drugostupanjski sud je nezakonito preinačio zakonitu presudu Trgovačkog suda u Splitu broj P-707/2018 od 24.ožujka 2021.g. i odbio je tužbeni zahtjev kojim je utvrđeno da je temeljem Ugovora o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007.g. potraživanje koje tuženik pod 1/ (stečajna masa iza ITS d.o.o.) ima prema tuženiku pod 2/ (Grad Split) temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7.lipnja 2016.g. trenutkom sklapanja tog Ugovora o ustupanju s cjelokupnim glavnim i sporednim potraživanja u cijelosti prešla na tužitelja (Slavko Gotovac), jer smatra da je ovako postavljeni tužbeni zahtjev, u kojem nije točno naveden iznos iz presude, razlog za odbijanje tužbe zbog navodne pogrešne primjene materijalnog prava. Ako tužbeni zahtjev nije određen ili ako nije odrediv, pa ga kao takvog nije bilo moguće usvojiti, onda su to zasigurno procesnopravni, a ne materijalnopravni razlozi za odbijanje tužbenog zahtjeva.

Pored toga, tužbeni zahtjev je jasan i određen, pa nije bilo ni procesnopravnih razloga za odbijanje tog i takvog tužbenog zahtjeva.

Ono što je u obrazloženju presude navedeno, proturječno je samo sebi i razlozima odluke, a osobito je proturječno nespornim činjenicama i praktično se radi o uskrati prava na koje tužitelj definitivno polaže pravo i koje ima, pa i po stajalištu suda drugog stupnja, koji je, što je posebno interesantno, potpuno odstupio od svojih stajališta vezanih za činjenice i primjenu materijalnog prava, koje je bio zauzeo u ranijoj ukinutoj presudi.

U obrazloženju osporene drugostupanjske odluke, za razliku od ranije ukinute odluke, sud drugog stupnja u cijelosti potvrđuje činjenično-pravnu i materijalno-pravnu osnovu kako ju je utvrdio sud prvog stupnja, ali onda pribjegava iznalažanju razloga za odbijanje tužbenog zahtjeva, te presudu temelji na proturječnim i nelogičnim razlozima i stajalištima.

4/ S obzirom na obvezu suda na cjelovitu i istinitu ocjenu dokaza te s obzirom na obvezatan sadržaj obrazloženja sudske odluke, kao i nepodudarnosti konkretne pojedinačne odluke sa stajalištima sudske prakse Vrhovnog suda RH i županijskih sudova u istim pravnim pitanjima, vezano za sporna procesna pravna pitanja tužitelj ističe pravna pitanja koja su važna za odluku u sporu te za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava u sudskoj praksi:

I. Pitanje:

Je li sud drugog stupnja u situaciji kad je preinačio prvostupanjsku presudu uz tvrdnju da je prvostupanjski sud ispravno utvrdio činjenično stanje, ali da je pogrešno primijenio materijalno pravo, dužan obrazložiti zašto smatra da je u prvostupanjskoj presudi pogrešno primijenjeno materijalno pravo i osobito je li u tom slučaju u obrazloženju dužan navesti koja odredba kojeg materijalno-pravnog propisa je povrijeđena, odnosno koji je propis prvostupanjski sud pogrešno ili nepotpuno primijenio na konkretan pravni odnos?

Predstavlja li propust ili nedostatak obrazloženja drugostupanjske sudske odluke, u kojem precizno i jasno ne iznosi opis, oznaku i obrazloženje konkretnog materijalno-pravnog propisa za kojeg tvrdi da je razlog nezakonitosti prvostupanjske odluke, bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a odnosno je li zbog tog nedostatka povrijeđeno pravo stranke na pravično suđenje?

Ovo pitanje bitno je iz razloga jer sud drugog stupnja raspolaže jednakim činjenicama i dokazima kao i sud prvog stupnja, a ovaj put, za razliku od ranije ukinute odluke, sud drugog stupnja prihvata činjeničnu i pravnu osnovu prvostupanjskog suda, s time što drugostupanjski sud arbitrarno, proturječno i nelogično donosi potpuno pogrešne zaključke na temelju jednako iznesenih činjenica i izvedenih dokaza.

Prema odredbi čl. 375. st. 1. ZPP-a u obrazloženju presude suda drugog stupnja trebaju biti ocijenjeni svi dokazi i pravna stajališta koja su od odlučnog značenja te sud mora jasno i uvjerljivo označiti razloge koje je u obzir uzeo kada je donosio konkretnu odluku. Kako je to u ovom slučaju izostalo, obzirom na nesporne činjenice koje su u postupku utvrđene te obzirom na mjerodavno materijalno pravo koje se u ovom slučaju treba primijeniti, tužitelj zaključuje da u ovom postupku pred drugostupanjskim sudom nije imao ni pravično ni zakonito suđenje.

Sud sve izvedene dokaze mora ocijeniti, a svoju odluku opravdati uvjerljivim i logičnim razlozima kako bi se moglo provjeriti ima li takva odluka pravnu i činjeničnu osnovu, što je sukladno praksi *Vrhovnog suda iz odluke Rev-2372/88 od 6. lipnja 1989.g.*, kao i *Županijskog sud u Bjelovaru u odluci GŽ-616/00 od 16.03.2000.-IO 1/01-193*, te brojnih drugih odluka koje se odnose na tu temu. Ovakav stav potvrđuje i *Vrhovni sud u odluci VS, Rev 76/81 od 26.05.1982.-PSP 21/198* kad navodi da presuda nema razloga o odlučnim činjenicama i onda kad sud nije obrazložio koje činjenice važne za odluku smatra istinitim i na čemu zasniva svoju odluku, kad je izostao zaključak i ocjena navedenih dokaza, kad ne postoje razlozi o tome kojim je dokazima poklonio vjeru, a kojim nije. Nadodaje se da je pritom nužno i navesti koji materijalno-pravni propis primjenjuje i zbog čega ga primjenjuje, te osobito, ako tvrdi da je materijalno pravo pogrešno primijenjeno u prvostupanjskoj odluci, o kojoj normi materijalnog prava se radi i zbog čega smatra da je materijalno pravo pogrešno primijenjeno. Stoga je stav i način odlučivanja u konkretnoj osporenoj odluci u suprotnosti sa sudskom praksom, pa je radi toga ovo pitanje važno za odluku u sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

U sličnoj procesno-pravnoj i materijalno-pravnoj situaciji, gdje je sud prvog stupnja ispravno utvrdio činjenično stanje i donio presudu kojom je usvojio tužbeni zahtjev, sud drugog stupnja je preocjenjivanjem dokaza, isticanjem razloga koji ne postoje, bez omogućavanja protivnoj stranci da u tom slučaju sudjeluje u postupku, povodom tuženikove žalbe preinačio prvostupanjsku presudu i odbio tužbeni zahtjev, Ustavni sud Republike Hrvatske je donio odluku **U-III/2049/2005 od 30. siječnja 2008.g.** u kojoj je zauzeo sljedeće stajalište:

„Razmatrajući u konkretnom slučaju postupanje drugostupanjskog suda, kao donositelja odluke koju podnositelji osporavaju ustavnom tužbom, Ustavni sud je imao u vidu odredbe mjerodavnog Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01. i 117/03., u daljnjem tekstu: ZPP), u kojima su sadržani elementi načela neposrednosti, načela otvorenog pravosuđenja i drugih temeljnih načela parničnog postupka, mjerodavnih u ovom postupku.

Prema članku 4. ZPP-a, o tužbenom zahtjevu se odlučuje, u pravilu (a konkretan slučaj nije iznimka od tog pravila), na temelju usmenog, neposrednog i javnog raspravljanja. Prema članku 7. stavku 3. ZPP-a, sud ne može svoju odluku utemeljiti na činjenicama i dokazima o kojima strankama nije dana mogućnost da se izjasne.

Parnični sud, dakle, u načelu i koliko je to god moguće, sudi na temelju neposredne ocjene dokaza, što vrijedi za prvostupanjsko, ali i za drugostupanjsko sudovanje. Sud drugog stupnja

odlučuje, u pravilu, na sjednici, ali može i sam održati raspravu (članak 362. stavak 2. ZPP-a), time da na nju pozove stranke, koje same odlučuju hoće li raspravi nazočiti ili ne. Jedino pod tim uvjetima drugostupanjski sud može mijenjati ocjenu izvedenih dokaza, a u protivnom se radi o apsolutno bitnoj povredi odredaba parničnog postupka onemogućavanjem raspravljanja pred sudom (članak 354. stavak 2. točka 7. ZPP-a), te o povredi ustavnog prava na pristup sudu i prava na pravično suđenje.

Osporena drugostupanjska presuda nije, prema tome, donesena na podlozi činjenica utvrđenih u prvostupanjskom postupku, a u drugostupanjskom postupku utvrđivanje činjenica provedeno je na način da stranke nisu imale pristupa sudu niti mogućnosti korištenja svojih postupovnih prava. Stoga je nakon usvajajuće prvostupanjske presude, u konačnici, cjelokupan parnični postupak okončan odbijanjem tužbenog zahtjeva, što ga, kao cjelinu, čini nepravičnim za podnositelje.

Slijedom navedenog, Ustavni sud je ocijenio da je u konkretnom slučaju došlo do povrede ustavnih prava podnositelja, zajamčenih odredbom članka 29. stavka 1. Ustava. “

To je što se tiče preocjenjivanja dokaza pred drugostupanjskim sudom, a kad su zaključci suda proturječni ispravama i dokazima koje je utvrdio prvostupanjski sud, što je u ovom slučaju evidentno osobito u pogledu primjene materijalnog prava, pravo na pravično suđenje je povrijeđeno i **uslijed nedostatka logičnog razumljivog i dostatnog obrazloženja**. U tom smislu Ustavni sud RH u svojoj odluci broj U-III-2086/2016 od 13. ožujka 2018. g. ističe:

„Ustavno i konvencijsko pravo na pravično suđenje zajamčeno čl. 29. st. 1. Ustava uključuje načelo učinkovite pravne zaštite, minimalni uvjet ostvarenja kojeg je iznošenje dostatnih i pravno relevantnih razloga za donesenu odluku. Ono jamči zaštitu od arbitrarnosti u odlučivanju sudova i drugih tijela javne vlasti. Stoga, obrazloženja sudskih odluka odnosno odluka drugih nadležnih tijela koja ne sadrže relevantne i dostatne razloge za ocjenu kakva je odlukom dana, upućuju na zaključak o arbitrarnosti u postupovnom i/ili materijalnopravnom smislu.“

Iznijeti tvrdnju u drugostupanjskoj odluci da je razlog preinake prvostupanjske presude pogrešna primjena materijalnog prava, pritom ne navesti o kojem se to materijalnom pravu radi, o kojem propisu i kojoj normi se radi, a istodobno priznati činjeničnu i pravnu osnovu koju iznosi sud prvog stupnja, znači grubo odstupiti od standarda logičnog i pravičnog suđenja.

Ova osporena odluka ne udovoljava niti jednom zahtjevu pravičnog suđenja te je sud drugog stupnja u konkretnom slučaju povrijedio odredbu čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te odredbu čl. 29.st.1. Ustava RH, a kako se radi o povredi temeljnih ljudskih prava sporna drugostupanjska odluka je nezakonita.

II. Pitanje:

Može li sud drugog stupnja povodom žalbe u kojoj nisu istaknuti žalbeni razlozi ispitivati prvostupanjsku presudu izvan granica osporavanja prvostupanjske presude koje su istaknute u žalbi?

Je li u konkretnom slučaju postupajući na način da odluku suda prvog stupnja preinači zbog razloga koji nisu istaknuti u žalbama te zbog razloga koji ne postoje sud drugog stupnja izvršio bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 6., toč. 11. i toč. 12. ZPP-a?

Prema odredbi iz čl. 365. ZPP-a drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u onom dijelu u kojemu se pobija žalbom, a ako se iz žalbe ne vidi u kojem se dijelu presuda pobija, drugostupanjski sud uzet će da se presuda pobija u dijelu u kojemu stranka nije uspjela u sporu.

Drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u granicama razloga određenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

Dakle, ova odredba ZPP-a propisuje pravila postupka po kojima sud drugog stupnja mora postupati prilikom ispitivanja drugostupanjske presude pa je propisano da se **ne ispituje pravilnost prvostupanjske presude u cijelosti već samo u dijelu koji se žalbom pobija.**

Tuženici u žalbi, kao niti tijekom postupka, ne dovode u pitanje istovjetnost tražbine iz ovog postupka s onom tražbinom pravomoćno dosuđenom presudom Općinskog suda u Splitu broj Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g. i tražbinom iz Ugovora o ustupu potraživanja pa je drugostupanjski sud u ponovljenoj odluci odustao od svoje ranije tvrdnje na kojoj je temeljio ukinutu odluku.

U žalbi je točno navedeno koji dio presude se pobija i iz kojeg razloga pa sud nije imao ovlasti niti je mogao ispitivati pitanja koja tuženici u žalbi nisu isticali kao sporna. Kad su u žalbi navedeni razlozi, drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku presudu u granicama tih razloga. Zbog toga je sud drugog stupnja u ponovljenoj odluci prihvatio sve činjenice koje je utvrdio prvostupanjski sud, ali kako tada otpadaju svi razlozi za odbijajuću presudu, onda u osporenoj presudi **konstruira propust materijalnog prava, a za odbijanje istodobno daje procesno pravne razloge.**

Posebno se naglašava da je nejasno iz koje činjenične osnove, ali isto tako iz koje procesnopravne osnove sud drugog stupnja, u zadnjoj rečenici točke 25. obrazloženja odluke, izvlači zaključak da je tužitelj eventualno mogao tražiti utvrđenje da je tražbina u iznosu od 168.714,56 EUR s kamatama temeljem Ugovora o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007.g. prešla na njega kao cesionara, te iz čega proizlazi pravni interes za takvu tužbu **kod nesporne činjenice da se radi o realiziranom ugovoru kojeg nitko ne osporava, nego tuženici osporavaju pravo na naplatu.** Za takav zahtjev, za razliku od stava drugostupanjskog suda, tužitelj nema pravnog interesa. Kondemnatornom presudom je tuženik pod 2/ obvezan na isplatu solidarno s još jednim dužnikom, a sporno je pitanje je li tražbina iz presude Pi-709/13 upravo ona tražbina koja je predmet ugovora o ustupu potraživanja od 5. rujna 2007.g. i ima li pravo tužitelj na naplatu od tuženika pod 2/ ili je to imovina tuženika pod 1/. Radi toga se deklaratornom tužbom traži da sud utvrdi postojanje određenog prava, kojim se dokazuje da upravo tužitelj ima pravo i da je vlasnik ove tražbine.

Tužitelj nije ovlašten kondemnatornim zahtjevom ostvariti svoje pravo ni prema tuženiku pod 2/ i drugom solidarnom dužniku, kao ni prema tuženiku pod 1/ jer se radi o presuđenoj stvari, pa je ovo način, kako je ispravno utvrdio prvostupanjski sud, kojim tužitelj ostvaruje svoje pravo deklaratornom odlukom suda.

Što se tiče ovog pravnog pitanja Vrhovni sud RH zauzeo je stav da drugostupanjski sud postupajući na prethodno opisani način čini bitnu povredu odredaba postupka i to:

- u odluci broj *VS, Rev 736/03 od 12. studenog 2003.g.* gdje navodi da drugostupanjski sud čini bitnu povredu odredaba postupka kada preinači dio prvostupanjske presude koji nije pobijan žalbom;
- u odluci broj *Revr-48/2011-2 od 3. ožujka 2015.g.* u kojoj navodi „... budući tužitelj niti u žalbi nije tvrdio da je odluka o otkazu ugovora o radu tužitelja nezakonita zbog tog propusta, drugostupanjski sud je prekoračio svoje ovlaštenje iz čl. 365. ZPP-a kojim su propisane granice ispitivanja prvostupanjske presude pa je na taj način drugostupanjski sud počinio relativno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 373. a ZPP koja je utjecala ili je mogla utjecati na pravilnost i zakonitost drugostupanjske odluke...“
Nadalje, sud navodi „... ovo iz razloga što je drugostupanjski sud svoju odluku zasnovao, između ostalog, i na činjenici koja nije bila predmetom utvrđenja pred prvostupanjskim sudom i koju nije trebalo utvrđivati...“
Takoder, sud u ovom predmetu zaključuje da je drugostupanjski sud, ako je smatrao da postoje određeni prigovori (jer o tome u žalbi nema niti riječi), trebao ukinuti prvostupanjsku odluku radi otklanjanja povrede za koju smatra da je nastala pred sudom prvog stupnja.
- u odluci broj *Revt-288/2011-2 od 3. veljače 2016.g.* Vrhovni sud navodi da tuženik u svojoj žalbi nije osporio činjenično stanje koje se odnosi na pitanje oštećenja vjerovnika, niti način na koji je ta činjenica utvrđena, a drugostupanjski sud je u pogledu te činjenice utvrdio drugačije stanje ispitujući presudu izvan granica razloga navedenih u žalbi i izvan granica na koje sud drugog stupnja pazi po službenoj dužnosti pa da je počinjena relativno bitna povreda odredaba postupka što predstavlja razlog za podnošenje revizije te razlog za ukidanje drugostupanjske odluke.
- u odluci broj *Rev 3310/2018-2 od 30. siječnja 2019.g.* sud navodi da je drugostupanjski sud postupio protivno odredbi iz čl. 354. st. 1. u vezi s čl. 365. st. 2. ZPP-a jer je ispitivao prvostupanjsku presudu izvan granica razloga navedenih u žalbi.

I ovo pitanje je važno za odluku u konkretnom sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni te za razvoj prava u sudskoj praksi budući da stajališta i način odlučivanja u osporenoj pojedinačnoj odluci nisu podudarni i u bitnome odstupaju od prakse Vrhovnog suda RH i drugih drugostupanjskih sudova u pogledu predmetnih pravnih pitanja. U obrazloženju osporene presude, u točkama 4., 5., 6. i 7. obrazloženja sud reproducira sadržaj žalbi tuženika, a ni jedan prigovor se ne odnosi na pogrešnu primjenu materijalnog prava, osim općenite tvrdnje da je to razlog pobijanja prvostupanjske presude.

III. Pitanje:

Je li sud drugog stupnja počinio apsolutno bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 6., toč. 11. i toč. 12. ZPP-a kad u obrazloženju odluke kojom je preinačio prvostupanjsku presudu utvrdi da se prvostupanjska presuda preinačava zbog povrede materijalnog prava i istodobno ne navede o kojoj povredi i kojeg materijalnog prava se radi, a kao razloge uputi na procesno-pravni sadržaj istaknutog tužbenog zahtjeva?

Je li stranci onemogućeno sudjelovanje u postupku ako je drugostupanjski sud u postupku po žalbi protiv prvostupanjske odluke utvrdio činjenicu koja među strankama nije bila sporna tijekom postupka na drugačiji način, a niti ju je tuženik kao takvu isticao u žalbi? Je li sud drugog stupnja postupajući na prethodno opisani način počinio bitnu povredu odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 6. i toč. 12. ZPP-a?

U postupku po žalbi drugostupanjski sud je preinačio prvostupanjsku presudu i odbio tužbeni zahtjev jer je, za razliku od ranije ukinute odluke, sada paušalno ustvrdio da je pred prvostupanjskim sudom došlo do povrede materijalnog prava, a istodobno nije označio o kojoj materijalno-pravnoj povredi se radi.

U odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev 3310/2018-2 od 30. siječnja 2019.g. zauzet je stav da je drugostupanjski sud utvrdio činjenice koje među strankama nisu bile sporne tijekom postupka, a niti ih je tužitelj isticao u žalbi pa da je utvrđujući takve činjenice bez rasprave onemogućio stranci raspravljanje pa da je time počinjena bitna povreda odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 6. ZPP-a, što je razlog za ukidanje drugostupanjske odluke.

Osim toga, kad sud drugog stupnja prekorači razloge iznesene u žalbi, kao što je to u ovom slučaju napravljeno, vrši ovu povredu, ali i povredu iz čl. 354. st. 2. toč. 12. ZPP-a.

5/ Kad se sud drugog stupnja poziva na ispitivanje prvostupanjske odluke sukladno žalbenim navodima tuženika pod 1/ i 2/ i kad tvrdi da je odluku ispitao sukladno ovlaštenjima ZPP-a na koja se poziva po službenoj dužnosti, istodobno **ne navodi koji su žalbeni razlozi u okviru kojih je ispitivao prvostupanjsku odluku, niti obrazlaže što je to ispitano po službenoj dužnosti.**

Vodeći računa o sadržaju žalbi, suština prigovora Grada Splita je u tvrdnji da se je pravo tužitelja moglo ispitivati jedino i isključivo u stečajnom postupku nad društvom ITS d.o.o. (*predzadnja i zadnja alineja na trećoj stranici i pet prvih alineja na četvrtoj stranici žalbe Grada Splita od 30. ožujka 2021.g.*).

Suština žalbe tuženika Stečajne mase iza ITS d.o.o. je u tvrdnji da je Ugovor o ustupanju ništetan pravni posao (*druga alineja na četvrtoj stranici žalbe*) te da temeljem tog Ugovora tužitelj nije ostvario pravo na naplatu tražbine od Grada Splita i dr.

Dakle, nijedan tuženik **nije osporio identitet tražbine niti je tvrdio da bi u bilo kojem dijelu došlo do pogrešne primjene materijalnog prava u prvostupanjskoj odluci,** osim načelno gdje su izneseni ti razlozi pobijanja, s tim što je sada drugostupanjski sud ispravno zaključio da pravni posao nije ništetan, da tužitelj ima pravo i pravni interes na utvrđenje da je tražbina prešla na njega, ali proturječno zaključuje da zbog pogrešne primjene materijalnog prava istaknuti zahtjev ne može biti usvojen, pa je drugostupanjski sud u prekoračenju svojih ovlasti, postupajući protivno ovlaštenju iz čl. 365. ZPP-a počinio apsolutno bitnu povredu odredaba postupka prekoračivši svoje ovlasti.

Kad bi se radilo o povredi materijalnog prava, sud u tom slučaju mora jasno i uvjerljivo označiti koju mjerodavnu normu točno određenog propisa je prvostupanjski sud u svojoj presudi povrijedio te zbog čega smatra da je ta povreda izvršena i na koji način je ona izvršena. U protivnom, radi se o arbitrarnoj odluci koja nema razloge.

6/ Odredbom čl. 29. st. 1. Ustava zajamčen je pristup sudu te pravo zainteresirane stranke na pravično suđenje jer propisuje da svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama, a odredbom čl. 6. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda propisano je da stranka radi utvrđivanja svojih prava i obveza građansko pravne naravi da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično, javno i u razumnom roku ispita njegov slučaj,

a ovo temeljno ljudsko pravo na pošteno suđenje je u konkretnom slučaju teško povrijeđeno na tužiteljevu štetu.

Odredbom čl. 48. st. 1. Ustava zajamčeno je pravo vlasništva. Sukladno praksi Europskog suda za ljudska prava i praksi Ustavnog suda RH to jamstvo sukladno Protokolu br. 1. uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, država posredstvom sudova jamči i pruža pojedincima i za prava koja su izjednačena s vlasništvom u širem smislu kao što su prava na zaradu, zaštitu ulaganja i sl., koja se u konkretnom slučaju **preinakom zakonite prvostupanjske presude tužitelju bez valjane pravne osnove i bez jasnih kriterija i razloga oduzimaju.** **Odredbom čl. 1. st. 1. Protokola br.1. uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda** propisano je jamstvo svakoj fizičkoj i pravnoj osobi na pravo mirnog uživanja svojeg vlasništva te **zabrana lišavanja vlasništva** osim u javnom interesu, **i to samo uz uvjete predviđene zakonom i općim načelima međunarodnog prava.**

Odredbom čl. 49. st. 4. Ustava RH zajamčena su prava stečena ulaganjem kapitala jer je propisano da se ne mogu umanjiti zakonom niti drugim pravnim aktom. Tužitelj je sklapanjem ugovora o ustupanju umjesto ispunjenja tražbine koju je imao po drugoj osnovi svoj kapital uložio u sredstvo za koje je legitimno očekivao da će ga naplatiti u situaciji i pod uvjetom da njegov dužnik uspije kondemnatomom tužbom dokazati da ima pravo i osnovu za naplatu te tražbine protiv tuženika pod 2/ i dr.

Ovdje, sud drugog stupnja oduzimanjem prava na naplatu stečenih prava temeljem pravnog posla, u postupku deklaratorne sudske zaštite, ograničava vlasništvo tužitelju te mu protivno odredbi čl. 1. Protokola br. 1. uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda te protivno odredbama čl. 48.st.1. i čl. 49.st.4. Ustava RH ograničava i oduzima prava stečena ulaganjem kapitala, a to nije dopušteno ni moguće osim **na temelju zakona i uz pravično obeštećenje.** Drugim riječima, nezakonitim postupanjem sud drugog stupnja je oduzeo vlasnička prava i **ograničio prava stečena ulaganjem kapitala,** a to je moguće napraviti jedino i isključivo sukladno odredbi čl. 50. st. 1. i 2. Ustava, odnosno sukladno odredbi čl. 1. Protokola br. 1. uz Konvenciju. U svojim brojnim odlukama, primjerice U-3B-1373/2009 od 7.srpnja 2009.g., U-3-517/2016 od 5.studenog 2019.g. i U-3-244/14 od 6. lipnja 2016.g. Ustavni sud RH je o ovim pitanjima zauzeo vrlo jasna i obvezujuća stajališta koja u konkretnom slučaju nisu poštivana, a utemeljena su na praksi iz brojnih odluka Europskog suda za ljudska prava, koja su također kao izvor prava obvezujuća u našem pravnom sustavu.

U konkretnoj parnici, koja je pokrenuta zbog toga što se među strankama pojavio spor oko toga:

- je li tužitelj kao primatelj ustupa umjesto ispunjenja tražbinu koju je stekao temeljem Ugovora ovlašten naplatiti u ovršnom postupku protiv drugotuženika ili isključivo u stečajnom postupku protiv prvotuženika iz ove parnice kao ustupatelja i
- je li Ugovor o ustupu tražbine od 5.rujna 2007.g. ništetan pravni posao i slijedom toga je li tražbina koja je ustupljena spomenutim Ugovorom vlasništvo tužitelja ili tuženika pod 1/,

sud drugog stupnja je oduzeo vlasničko pravo tužitelju i uskratio mu prava poduzetničke i tržišne slobode te legitimno očekivanje da će, umjesto tražbine koju je prema prvotuženiku imao temeljem zajma, zauzvrat dobiti iznos novca kojeg prvotuženik kao njegov raniji dužnik ostvari u parnici protiv drugotuženika i dr.

Na ovaj način tužitelj je dokazao ili najmanje učinio vjerojatnim da mu je u drugostupanjskom postupku **zbog osobito teških povreda odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primjene materijalnog prava povrijeđeno temeljno ljudsko pravo zajamčeno Ustavom RH i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda**, a stranka se na te povrede nije mogla ranije pozvati jer su se očitovale u postupku pred sudom drugog stupnja, pa iz ovoga proizlazi osnova iz čl. 385. st. 2. ZPP-a za dopuštenje revizije.

7/ Radi izloženoga, tužitelj predlaže da Vrhovni sud Republike Hrvatske temeljem odredbe čl. 385.a. st. 1. i 2. ZPP-a dopusti reviziju protiv osporene odluke temeljem postavljenih pitanja, a osobito zbog povrede temeljnih ljudskih prava zajamčenih Ustavom RH i Konvencijom.

Prilozi:

- *Presuda VTS RH Pž-1140/2025-3 od 15. travnja 2025.g. s potvrdom primitka;*
- *Rješenje TSS St-596/2017-98 od 3. travnja 2025.g.;*
- *Rješenje VSRH Rev-411/2024-2 od 14. siječnja 2025.g.;*
- *Rješenje VSRH Revd-1240/2023-2 od 5. rujna 2023.g. i 14. ožujka 2024.g.;*
- *Presuda VTS RH 3 Pž-2171/2021-5 od 29. studenog 2022.g. s dopunskim rješenjem od 17. ožujka 2023.g.;*
- *Presuda TSS 12 P-707/2018-38 od 24. ožujka 2021.g.;*
- *Presuda OSS Pi-709/13 od 7. lipnja 2016.g.;*
- *Ugovor o ustupanju potraživanja od 5. rujna 2007.g. OV-12908/07.;*
- *Sudska praksa*

Mijo
Jeličić

Digitalno
potpisao: Mijo
Jeličić
Datum:
2025.06.18
16:31:31 +02'00'

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Splitu

Obavijest o primitku elektroničkog podneska

kojom se potvrđuje da je **Mijo Jeličić**, OIB **71855290129**, dana **18.06.2025.** u **16:37** sati u svojstvu **Odvjetnik** sustavu za komunikaciju sa sudovima elektronskim putem predao pošiljku čiji sadržaj je naveden u nastavku.

Osnovni podaci pošiljke

Sud primatelj	Trgovački sud u Splitu
Postojeći predmet na koji se pošiljka odnosi	P-707/2018
Primjedba	-

ID pošiljke: 12711735

Podnesak

Vrsta	Prijedlog za dopuštenje revizije
Podnositelj	Slavko Gotovac
Broj stranica	13
Naziv datoteke sa sadržajem	Prijedlog 18.6.2025.g.P.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	351,3 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	5bf9805941cd8469387f66feee84f81b4f4c78366d479f87a0d73d7686ea13b3

Prilog s rednim brojem 1

Opis	1. Presuda PŽ-1140-2025 od 15.4.2025.g.
Broj stranica	12
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	1. Presuda PŽ-1140-2025 od 15.4.2025.g..pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	290,3 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	8a1287db30f2314853a7ec60f822845e4f6c74cf979ab77085f1e985ef5fe7a2

Prilog s rednim brojem 2

Opis	2. Rješenje St-596-2017 od 3.4.2025.g.
Broj stranica	8
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	2. Rješenje St-596-2017 od 3.4.2025.g..pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	495,9 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	7dd11a1a6078e0788d3a75a9b54af19ee39a70c63d1ec1bd08248c2de3f8bf3a

Prilog s rednim brojem 3

Opis	3. Rješenje Rev-411-2024 od 14.1.2025.g.
Broj stranica	6
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	3. Rješenje Rev-411-2024 od 14.1.2025.g..pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	341,2 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	a9042138ef34e948180a2000310ffb2dfd10ad1778f904a3071007bf67f9f629

Prilog s rednim brojem 4

Opis	4. Rješenje Revd-1240-2023 od 5.9.2023.g.
Broj stranica	4
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	4. Rješenje Revd-1240-2023 od 5.9.2023.g..pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	173,0 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	963d6f851bc8666f4788959edae63355003170df1a2b59ee5fe78910cbd9de26

Prilog s rednim brojem 5

Opis	5. Rješenje Revd-1240-2023 od 14.3.2024.g.
Broj stranica	2
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	5. Rješenje Revd-1240-2023 od 14.3.2024.g..pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	88,9 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	75a56228c910694ecef45d5a7b0d98d43e6b81f2d03496eea7ec397ad168350b

Prilog s rednim brojem 6

Opis	6. Presuda PŽ-2171-2021 od 29.11.2022.g.
Broj stranica	10
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	6. Presuda PŽ-2171-2021 od 29.11.2022.g..pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	491,2 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	a6813605725a6e2851c83790190d90e7feb7455d1cc0770405c6743a70c4f184

Prilog s rednim brojem 7

Opis	7. Dopunsko rješenje PŽ-2171-2021 od 17.3.2023.g.
Broj stranica	4
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	7. Dopunsko rješenje PŽ-2171-2021 od 17.3.2023.g..pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	145,9 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	4d20437253ea119233fd97cb1543d287e37f033458257d12aad9abaa67da7704

Prilog s rednim brojem 8

Opis	8. Presuda P-707-2018 od 24.3.2021.g.
Broj stranica	16
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	8. Presuda P-707-2018 od 24.3.2021.g..pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	1,2 MB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	e128d102231bc34b9abfe9fab6387805dfce3cece6c9dd024191cac593ef2e42

Prilog s rednim brojem 9

Opis	9. Presuda Pi-709-13 od 7.6.2016.g.
Broj stranica	12
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	9. Presuda Pi-709-13 od 7.6.2016.g..pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	1,4 MB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	0ade85a0174ef4a74ca8d571812314f5be002bb02ad0d3ca4945c461d054d1bc

Prilog s rednim brojem 10

Opis	10. Ugovor o ustupanju potraživanja
Broj stranica	4
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	10. Ugovor o ustupanju potraživanja.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	254,9 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	992c22110c8d977bb8f00ac759facb53870dd8ed6eb38daa38e7f5932a071a2f

Prilog s rednim brojem 11

Opis	11. Sudska praksa
Broj stranica	13
Primjedba	-
Naziv datoteke sa sadržajem	11. Sudska praksa.pdf
Veličina datoteke sa sadržajem	149,1 kB
Jedinstveni identifikator datoteke sa sadržajem (SHA-256)	24c3a8b4ca4af8afb05872c3fda2fc8e9a07c306a03d401f152d1fa44baadf78

Pristojba

Pristojbena osnovica	498.320,41 EUR
Vrsta	Prijedlog za dopuštenje revizije protiv presude
Obveznik plaćanja	SLAVKO GOTOVAC
Opis plaćanja	-
IBAN primatelja	HR1210010051863000160
Poziv na broj primatelja	HR635045-3566-1076018068
Detalji izračuna	Tar. br. 3. st. 1.
Nominalni iznos	1.327,22 EUR
Postotak oslobođenja po osnovi korištenja ovog sustava	50,00 %
Postotak oslobođenja po nekoj drugoj osnovi	0,00 %
Osnova oslobođenja od plaćanja sudske pristojbe	-
Iznos za platiti	663,61 EUR
Datum plaćanja	-
Plaćeno	0,00 EUR
Ostatak	663,61 EUR
Razlog neplaćanja	Obveznik će sam platiti pristojbu
Napomena	-

